

06. Je li pokolj betlehemske nevine dječice bio povijesno utemeljen?

54 pitanja i odgovora o Isusu Kristu, pripremljenih od tima katoličkih teologa sa sveučilišta Navarra. Ovo je pitanje br. 6:
„Je li pokolj betlehemske nevine dječice bio povijesno utemeljen?“

8.10.2009.

Prethodna pitanja

Pokolj nevine dječice pripada epizodi sa zvijezdom Kraljeva, smještenog u evanđelje djetinjstva sv. Mateja.

Pošto su se kraljevi raspitivali za kralja Židova (Mt 2,1) Herod – koji je saznao za to– izmislio je taktiku kako bih provjerio tko može biti onaj koga on smatra uzurpatorom, tražeći od Kraljeva da ga obavijeste o tome na svom povratku. Kada je doznao da su se vratili drugim putem, „jako se naljutio, te je zapovijedio ubiti svu djecu u Betlehemu i okolici, od dvije godine na niže, u točno određeno vrijeme za koje je pomno doznao od Kraljeva. (Mt 2,16). Odlomak doziva epizode Staroga zavjeta: faraon je također naredio pokolj hebrejske novorođenčadi, prema izvještju knjige Izlaska, ali se pri tome spasio Mojsije upravo onaj koji je poslije oslobodio hebrejski narod iz ropstva (Izl, 1,8-2,10). Sv. Matej kaže također u odlomku o mučeništvu betlehemske dječice, da se time ispunilo proročanstvo starozavjetnog

proroka Jeremije (Jer 31,31). Stoga, smisao odlomka izgleda potpuno jasan: unatoč trudu zemaljskih moćnika, oni se ne mogu suprostaviti Božjem planu spasenja ljudi.

U ovom kontekstu mora se ispitati povjesna utemeljenost mučeništva nevine dječice, o kojem samo imamo ovu vijest koju nam donosi sv. Matej. Naime, logika modernog povijesnoga istraživanja kaže slijedeće: „testis unus testis nullus“, samo jedno svjedočanstvo nije valjano. Međutim, lako možemo zamisliti da pokolj nevine dječice u Betlehemu, selu sa malim brojem stanovnika, nije ostavio trag u povijesnim zapisima. Ono što je izvjesno jest okrutnost koja je u tom slučaju iskazana, a slaže se s okrutnostima koje nam židovski povjesničar Josif Flavije priča o Herodu: ugušio je svoga šogora Aristobula kada je dosegao veliku popularnost (Židovske starine, 15&54-56), ubio je svoga tasta

Hirkana II (15, &174-178), i drugoga šogora Costobara (15& 247-251), svoju ženu Marijanu (15, &222-239); u posljednim godinama života, ubio je svoje sinove Aleksandra i Aristobula (16&130-135), i pet dana prije svoje smrti, trećega sina, Antipatra (17&145); na kraju, naredio je da prije njegove smrti budu pogubljeni ugledni dostojanstvenici kraljevstva kako bi narod Judeje, želio on to ili ne, oplakivao Herodovu smrt.

Bibliografía: A. Puig, *Jesús. Una biografía*, Destino, Barcelona 2005; S. Muñoz Iglesias, *Los evangelios de la infancia. IV*, BAC, Madrid 1990; J. Danielou, *Los evangelios de la infancia*, Herder, Barcelona 1969.

Vicente Balaguer

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/06-je-li-
pokolj-betlehemske-nevine-djecice-bio-
povijesno-utemeljen/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/06-je-li-pokolj-betlehemske-nevine-djecice-bio-povijesno-utemeljen/) (7.08.2025.)